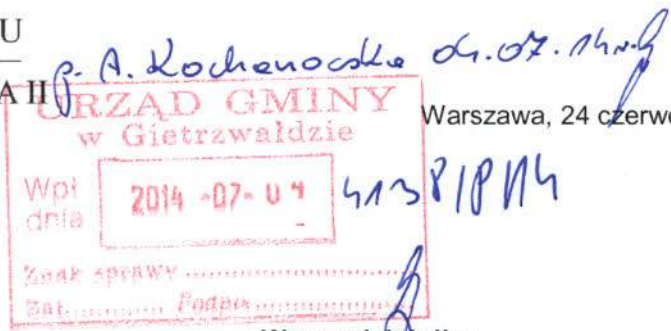

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DEPARTAMENT ORZECZNICTWA II

Warszawa, 24 czerwca 2014 r.

DOII-II-db/BOII-2db-772-65-1228 /13/14

NK: 175022/14

*T. Paerowski
4.07.2014 r.
pobrano*

Wg rozdzielnika

Zgodnie z art. 11f ust. 3 i 6 w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687 z późn. zm.), przekazuję w załączeniu obwieszczenie informujące o wydaniu przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju postanowienia z dnia 12 czerwca 2014 r., znak: DOII-II-db/BOII-2db-772-65-1103/13/14, utrzymującego w mocy postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 października 2013 r., znak: IGR-II.7820.1.5.2013, nadające rygor natychmiastowej wykonalności decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 06/13 z dnia 3 czerwca 2013 r., znak: IGR-II.7820.1.5.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Budowa obwodnicy Olsztyna w ciągu drogi krajowej nr 16”, od km 132+220 istniejącej drogi krajowej nr 16 do km 4+611 (pikietaż lokalny 16c) istniejącej drogi krajowej nr 16. Jednocześnie przekazuję powyższe postanowienie Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Uprzejmie proszę o zamieszczenie obwieszczenia na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej urzędu, na okres 14 dni i o pisemne potwierdzenie, w jakim terminie obwieszczenie było umieszczone na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej urzędu.

Załączniki: 2 (zgodnie z treścią pisma).

DYREKTOR
Departamentu Orzecznictwa II

Jakub Lepalczyk

Otrzymują:

1. Urząd Gminy Stawiguda
2. Urząd Gminy Barczewo
3. Urząd Gminy Purda
4. Urząd Gminy Gietrzwałd
5. Urząd Miejski w Olsztynie

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Ministerstwo
Infrastruktury i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

tel. (22) 552-52-00
fax (22) 552-52-03
www.mir.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.pl

UNIA
EUROPEJSKA

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DOI-11-db/BOII-2db-772-65-1225/13/14

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013, poz. 267 z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Rozwoju

zawiadamia, że wydał postanowienie z dnia 12 czerwca 2014 r., znak: DOI-11-db/BOII-2db-772-65-1103/13/14, utrzymujące w mocy postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 października 2013 r., znak: IGR-II.7820.1.5.2013, nadające rygor natychmiastowej wykonalności decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 06/13 z dnia 3 czerwca 2013 r., znak: IGR-II.7820.1.5.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Budowa obwodnicy Olsztyna w ciągu drogi krajowej nr 16”, od km 132+220 istniejącej drogi krajowej nr 16 do km 4+611 (pikietaż lokalny 16c) istniejącej drogi krajowej nr 16.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią postanowienia w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 306, III piętro, w godzinach od 9.00 do 15.30 oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy Stawiguda, Urzędzie Gminy Barczewo, Urzędzie Gminy Purda, Urzędzie Gminy Giętrząwałd i Urzędzie Miejskim w Olsztynie.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

DOII-II-db/BOII-2db-772-65-1103/13/14
NK: 168127/14

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej „Kpa”, po rozpatrzeniu zażaleń Pani Marii Emieljańczyk, Pana Marka Emieljańczyka, Pana Jana Jabłonowskiego, Pani Ilony Zakrzewskiej, Pani Kariny Świderskiej, Pana Rafała Świątkowskiego, Pani Doroty Świątkowskiej, Pani Danuty Czeczka, Pana Franciszka Czeczka, Pani Bronisławy Załęskiej, Pana Czesława Załęskiego, Pana Leonarda Kostki, Pani Heleny Czerwieniec, Pana Zbigniewa Czerwieniec, Pana Kazimierza Baczewskiego oraz PIOTREX Sp. z o. o. reprezentowanej przez Panią Justynę Sokołowicz – Prezes Zarządu, na postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 października 2013 r., znak: IGR-II.7820.1.5.2013, nadające rygor natychmiastowej wykonalności decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 06/13 z dnia 3 czerwca 2013 r., znak: IGR-II.7820.1.5.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Budowa obwodnicy Olsztyna w ciągu drogi krajowej nr 16”, od km 132+220 istniejącej drogi krajowej nr 16 do km 4+611 (pikietaż lokalny 16c) istniejącej drogi krajowej nr 16,

utrzymuję w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 7 marca 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/mk/4100-16/obw.OI/42/2013, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Romana Grzelkę, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Budowa obwodnicy Olsztyna w ciągu drogi krajowej nr 16”, od km 132+220 istniejącej drogi krajowej nr 16 do km 4+611 (pikietaż lokalny 16c) istniejącej drogi krajowej nr 16.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, działając na podstawie 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 12 ust. 1-4, 4c, 4d, 4e i 6, art. 16 ust. 2, art. 20 ust. 3, art. 23, art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687 z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową” oraz art. 95 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651 z późn. zm.), art. 28, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4, art. 36, art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) w związku z art. 104 Kpa, Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydał w dniu 3 czerwca 2013 r. decyzję Nr 06/13, znak: IGR-II.7820.1.5.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Budowa obwodnicy Olsztyna w ciągu drogi krajowej nr 16”, od km 132+220 istniejącej drogi krajowej nr 16 do km 4+611 (pikietaż lokalny 16c) istniejącej drogi krajowej nr 16, zwaną dalej „decyzją Wojewody Warmińsko-Mazurskiego”.

Następnie wnioskiem z dnia 7 października 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-I-1/mk/4100-16/obw.OI/42.7/2013, inwestor wystąpił do Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o nadanie decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego rygoru natychmiastowej wykonalności ze względu na ważny interes społeczny, jakim jest poprawa bezpieczeństwa i warunków ruchu dla wszystkich uczestników.

Po rozpatrzeniu ww. wniosku, działając na podstawie art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej*, w związku z art. 108 § 2 *Kpa*, Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydał postanowienie z dnia 14 października 2013 r., IGR-II.7820.1.5.2013, zwane dalej „*postanowieniem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*”, o nadaniu *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia organ pierwszej instancji podzielił stanowisko *inwestora* o zaistnieniu ważnego interesu społecznego wskazując, iż realizacja omawianej inwestycji drogowej jest pilna ze względu na konieczność zwiększenia przepustowości układu drogowego, podniesienia sprawności ruchu, poprawy jego bezpieczeństwa oraz usprawnienia zasad kształtowania sieci ulicznej, hierarchizacji układu drogowego oraz niwelacji uciążliwości środowiskowych dla mieszkańców Olsztyna.

Na *postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* zażalenia do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli Pani Maria Emieljańczyk, Pan Marek Emieljańczyk, Pan Jan Jabłonowski, Pani Ilona Zakrzewska, Pani Karina Świdorska, Pan Rafał Świątkowski, Pani Dorota Świątkowska, Pani Danuta Czeczka, Pan Franciszek Czeczka, Pani Bronisława Załęska, Pan Czesław Załęski, Pan Leonard Kostka, Pani Helena Czerwieniec, Pan Zbigniew Czerwieniec, Pan Kazimierz Baczewski oraz PIOTREX Sp. z o. o. reprezentowana przez Panią Justynę Sokołowicz – Prezes Zarządu.

W zażaleniach z dnia 24 października 2013 r. Pani Maria Emieljańczyk i Pan Marek Emieljańczyk, Pani Dorota Świątkowska i Pan Rafał Świątkowski oraz z dnia 25 października 2013 r. PIOTREX Sp. z o. o., reprezentowana przez Panią Justynę Sokołowicz - Prezesa Zarządu, wskazali, iż *postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* zostało wydane z naruszeniem art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* i wnieśli o jego uchylenie.

W uzasadnieniach rzeczonych zażaleń skarżący wskazali, iż nadanie *decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności* jest możliwe jedynie w sytuacji, gdy ma miejsce tzw. uzasadniony przypadek. W opinii skarżących w przedmiotowej sprawie, w odniesieniu do ich działek taki uzasadniony przypadek nie miał miejsca i zdaniem skarżących *inwestor* nie udowodnił istnienia uzasadnionego interesu społecznego i gospodarczego przemawiającego za nadaniem *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności.

Skarżący podkreślili ponadto, iż uzasadnienie *inwestora* względem nadania rygoru natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* odnosiło się jedynie do terenów administracyjnych miasta Olsztyna, w których nie znajdują się działki należące do skarżących. Skarżący wskazali zatem, iż o ile nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* uzasadnione jest względem terenów znajdujących się w granicach samego miasta Olsztyna to już takiego uzasadnienia nie ma względem terenów znajdujących się poza miastem.

Poza tym skarżący wskazali, iż nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* było przedwczesne, gdyż realizacja omawianej inwestycji nie jest na zaawansowanym etapie i na chwilę obecną nie ma potrzeby ingerencji w prawo własności skarżących.

Dodatkowo - powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 października 2006, sygn. akt I SA/Wa 739/2006 - skarżący wskazali, że jeżeli brak dostępu do terenu uniemożliwia rozpoczęcie i prowadzenie robót zgodnie z harmonogramem to Skarb Państwa może zostać narażony na niepowetowane straty, w tym utratę funduszy pomocowych Unii Europejskiej. W opinii skarżących nie zachodzi potrzeba rozpoczęcia robót budowlanych, a co za tym idzie rzeczona inwestycja nie jest pilna na chwilę obecną. Zdaniem skarżących stanie się ona pilna dopiero po rozpisaniu przetargów na budowę omawianej inwestycji oraz wyłonieniu wykonawców dla tejże inwestycji. Skarżący podkreślili również, iż argumenty powołane przez *inwestora* nie są wystarczające dla nadania *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności. Dodatkowo skarżący zaznaczyli, iż uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności będzie stanowiło realizację treści art. 8 *Kpa*.

Ponadto skarżąca spółka wskazała, iż z uwagi na błędy formalne nie zaakceptowała protokołu inwentaryzacyjnego należących do niej działek i dlatego nie może w trybie natychmiastowym opuścić

należących do niej nieruchomości. Skarżąca spółka wskazała również, iż przedmiotowa inwestycja w znacznym stopniu utrudni prowadzenie działalności gospodarczej oraz narazi spółkę na znaczne straty finansowe.

Pan Kazimierz Baczewski, Pani Helena Czerwieńec, Pan Zbigniew Alfred Czerwieńec, Pan Leonard Stanisław Kostka, Pani Bronisława Załęska, Pan Czesław Załęski, Pani Danuta Czećka i Pan Franciszek Czećka, w jednobrzmiących zażaleniach z dnia 25 października 2013 r., wnieśli o wstrzymanie wykonania *postanowienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* i jego uchylenie. Skarżący wskazali, iż zaskarżone postanowienie narusza art. 124 § 2 *Kpa*, gdyż uzasadnienie faktyczne tegoż postanowienia jest niewystarczające. Zdaniem skarżących *inwestor* w bardzo ogólny sposób wyjaśnił konieczność nadania *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności. W opinii skarżących nie został wykazany bezpośredni związek pomiędzy koniecznością niezwłocznego wydania nieruchomości i objęciem ich w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi, a niezwłoczną poprawą bezpieczeństwa i warunków ruchu dla wszystkich uczestników ruchu oraz zmniejszeniem uciążliwości środowiskowych dla mieszkańców Olsztyna. Ponadto skarżący wskazali na naruszenie zasady proporcjonalności, gdyż organ nie przedsięwziął wszystkich niezbędnych kroków, aby uczynić swoje działania jak najmniej dotkliwymi.

Wymienieni powyżej skarżący podnieśli również, iż w *postanowieniu Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* nie zostały precyzyjnie wskazane dobra, które powinny podlegać ochronie zgodnie z art. 108 § 1 *Kpa*.

Mając na uwadze powyższe skarżący wyprowadzili wniosek, iż zostały naruszone dwie podstawowe zasady postępowania administracyjnego, tj. zasada informowania stron (art. 9 *Kpa*) oraz zasada przekonywania (art. 11 *Kpa*).

Pan Jan Jabłonowski, Pani Ilona Zakrzewska oraz Pani Karina Świdorska w zażaleniu z dnia 24 października 2013 r., wnieśli jedynie zastrzeżenie w stosunku do działki 290/5 o nieodpłatne korzystanie z przyłącza kablowego niskiego napięcia ze złączem pomiarowym oraz prawie przejścia i przejazdu przez rzeczoną działkę.

Opisane powyżej zażalenia wniesiono w terminie.

Na wstępie należy poinformować, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391) organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia ww. zażaleń jest obecnie Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”.

„Po dokonaniu analizy wniosku *inwestora* z dnia 7 października 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-I-1/mk/4100-16/obw. OI/42.7/2013 i wydanego w wyniku tego wniosku *postanowienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, a także zarzutów zawartych w zażaleniach skarżących, *Minister* zważył, co następuje.

Należy zauważyć, że przepisy *specustawy drogowej* przewidują szczególną regulację w zakresie możliwości nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych

i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Literalna wykładnia przepisu art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* wskazuje przede wszystkim, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko właściwy zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 tej ustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 *Kpa*, gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 10 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Ke 649/10). Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji również po jej wydaniu. W tym przypadku organ wydaje postanowienie, na które służy stronie zażalenie.

Skutkiem decyzji o nadanym rygorze natychmiastowej wykonalności jest przede wszystkim natychmiastowa jej wykonalność w zakresie wydania posiadania nieruchomości, w tym opróżnienia lokalu i innych pomieszczeń (w przypadku nieruchomości zabudowanych) przez dotychczasowego jej właściciela i odpowiednio przez jej dotychczasowego użytkownika wieczystego, a także każdego innego posiadacza nieruchomości, lokalu i innych pomieszczeń, co wyłącza zasadę z art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* o dopuszczalności wydania nieruchomości dopiero po upływie 120 dni od dnia, kiedy omawiana decyzja stanie się ostateczna.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że uzasadnienie przez *inwestora* wniosku o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności względami społecznymi stanowi, w ocenie *Ministra*, wystarczającą przesłankę do uwzględnienia tego wniosku przez organ orzekający w przedmiotowej sprawie. W uzasadnieniu wniosku o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności wskazano, iż realizacja omawianej inwestycji drogowej jest pilna ze względu na konieczność zwiększenia przepustowości układu drogowego, podniesienia sprawności ruchu, poprawy jego bezpieczeństwa oraz usprawnienia zasad kształtowania sieci ulicznej, hierarchizacji układu drogowego oraz niwelacji uciążliwości środowiskowych dla mieszkańców Olsztyna.

Jak wskazują poglądy wyrażone w orzecznictwie sądów administracyjnych, planowe terminy realizacji inwestycji, poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników dróg oraz efektywne gospodarowanie publicznymi środkami finansowymi zawsze stanowiąc będą o zaistnieniu „uzasadnionego przypadku”, o którym mowa w art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* (wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt I SA/Wa 1447/06, z dnia 16 lutego 2007 r., sygn. akt I SA/Wa 1099/06, z dnia 14 lutego 2007 r., sygn. akt I SA/Wa 1716/06).

Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji uznał, że okoliczności wskazane przez *inwestora* we wniosku z dnia 7 października 2013 r., wypełniają ustawowe przesłanki do nadania decyzji *Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez skarżących, *Minister* stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Podkreślić należy, iż organ pierwszej instancji prawidłowo orzekł o nadaniu decyzji *Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ działał w granicach przyznanych mu uprawnień i uprawnień tych nie nadużył. Wskazać należy, iż Wojewoda Warmińsko-Mazurski w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia uzasadnił przyczyny uwzględnienia wniosku o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności, uznając za przekonującą argumentację opartą na uzasadnionym interesie społecznym, przedstawioną przez *inwestora* we wniosku z dnia 7 października 2013 r. Natomiast przedstawione przez skarżących stanowisko, że powołane przez organ pierwszej instancji przesłanki nie są wystarczające do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, jest wyrazem

ich subiektywnej oceny przedstawionej w celu podjęcia polemiki z ustaleniami poczynionymi przez organ pierwszej instancji.

Odpowiadając na zarzut, iż w przedmiotowej sprawie nie ma miejsca „uzasadniony przypadek”, wskazać należy, iż jest on bezzasadny. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż *specustawa drogowa* nie określa, co należy rozumieć przez uzasadniony przypadek, co oznacza, iż w każdej sprawie organ winien ocenić na tle całokształtu okoliczności, czy uzasadniona jest ingerencja w prawo własności jeszcze przed odjęciem jej w drodze wyłączenia (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 listopada 2011 r., sygn. akt I OSK 1910/10 opubl. *LEX nr 1131496*). Podkreślenia wymaga fakt, iż poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników drogi jest uzasadnionym przypadkiem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej*, gdyż problem ten dotyczy wszystkich dróg w Polsce. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na podstawie ww. przepisu nie jest uzależnione od tego, czy dana okoliczność mająca uzasadniać nadanie tego rygoru występuje bardzo często, czy też rzadko. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 listopada 2011 r., sygn. akt II OSK 2113/11 opubl. *LEX nr 1152140*).

W ocenie *Ministra* zarzut podniesiony przez większość skarżących, iż nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności nie jest konieczne względem całej inwestycji, bowiem względem nieruchomości znajdujących się poza terenem miasta Olsztyna nie zachodzi taka konieczność, jest chybiony. Podkreślić bowiem należy, iż rygor natychmiastowej wykonalności nadawany jest względem całej inwestycji objętej zakresem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Nie ma możliwości etapowania i indywidualnego rozpatrywania konieczności nadania tego rygoru dla każdej działki. Każda inwestycja rozpatrywana jest bowiem jako nierozzerwalna całość, względem której zachodzi konieczność nadania rygoru natychmiastowej wykonalności bądź nie.

Dodatkowo podkreślić należy, iż w przedmiotowej sprawie w zażaleniach Pani Marii Emieljańczyk i Pana Marka Emieljańczyka, Pani Doroty Świątkowskiej i Pana Rafała Świątkowskiego oraz PIOTREX Sp. z o. o., powołany został wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 października 2006, sygn. akt I SA/Wa 739/2006, który uznać należy za nieadekwatny do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy. Wskazany wyrok dotyczy bowiem nadania rygoru natychmiastowej wykonalności ze względu na ryzyko utraty funduszy przeznaczonych na realizację inwestycji. Zaznaczyć natomiast należy, iż w przedmiotowej sprawie ów rygor został nadany ze względu na interes społeczny.

Wobec powyższego, potwierdzenia w faktach nie znajduje stwierdzenie skarżących, iż uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności będzie stanowiło realizację treści art. 8 *Kpa*. Z zasady wyrażonej w tym przepisie wynika bowiem przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i rozstrzygnięcia wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań (zob. A. Wróbel, Komentarz do art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, *LEX 2013*). W omawianej sprawie natomiast organ uczynił zadość zarówno przepisom prawa materialnego, jak również procesowego, co jest jednoznaczne z tym, iż *postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* zostało wydane z poszanowaniem zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu skarżącej spółki, iż ta nie zatwierdziła protokołu inwentaryzacyjnego na skutek występujących w nim błędów, wskazać należy, iż jest on irrelevantny w przedmiotowym postępowaniu, gdyż dotyczy on czynności, które są skutkiem wydania *postanowienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* nie świadczy o wydaniu rzeczonoego postępowania wbrew obowiązującym przepisom prawa. Ponadto wskazać należy, iż zarzut skarżącej spółki dotyczący problemów w prowadzeniu działalności gospodarczej na skutek wydania *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* nie może być rozpatrzony w przedmiotowym postępowaniu. Zaznaczyć bowiem należy, iż przedmiotem *postanowienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* jest jedynie nadanie rygoru

natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*. Zaskarżone postanowienie nie rozstrzyga natomiast o lokalizacji inwestycji, ani też o określonych rozwiązaniach projektowych planowanego przedsięwzięcia drogowego, co stanowi przedmiot decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Podobnie jak powyżej, w przedmiotowym postępowaniu nie może zostać rozpatrzony zarzut podniesiony w zażaleniu Pana Jana Jabłonowskiego, Pani Ilony Zakrzewskiej oraz Pani Kariny Świdorskiej, dotyczący zastrzeżenia w stosunku do działki 290/5 nieodpłatnego korzystania z przyłącza kablowego niskiego napięcia ze złączem pomiarowym oraz prawie przejścia i przejazdu przez rzeczoną działkę. Dotyczy on bowiem kwestii, które są przedmiotem *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, a nie zaskarżonego postanowienia o nadaniu tej decyzji ryguru natychmiastowej wykonalności.

Za bezzasadny należy uznać również zarzut Pana Kazimierza Baczewskiego, Pani Heleny Czerwieniec, Pana Zbigniewa Alfreda Czerwieniec, Pana Leonarda Stanisława Kostki, Pani Bronisławy Załęskiej, Pana Czesława Załęskiego, Pani Danuty Czezcza i Pana Franciszka Czezcza, że *postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* narusza art. 124 § 2 *Kpa*.

Zaznaczyć trzeba, iż prawidłowo sformułowane uzasadnienie decyzji powinno wskazywać jakie fakty ustalono oraz zawierać opis dokonanej subsumpcji. Prawidłowe uzasadnienie decyzji ma nie tylko znaczenie prawne, ale i wychowawcze, bowiem pogłębia zaufanie uczestników postępowania do organów administracyjnych. Motywy decyzji winny odzwierciedlać rację decyzyjną i wyjaśnić tok rozumowań prowadzących do zastosowania konkretnego przepisu prawa materialnego w ustalonym stanie faktycznym (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 17 lipca 2013 r., sygn. akt II SA/Kr 678/13, opubl. *LEX nr 1343041*).

W ocenie *Ministra*, *postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* spełnia ww. wymagania. Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu ma swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu, a uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Wobec powyższego bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 11 *Kpa*, wyrażającego zasadę przekonywania. Zaznaczyć w tym miejscu bowiem należy, iż zasada przekonywania nie oznacza przekonania osoby o tym, że adresowana do niej decyzja jest słuszna i zgodna z prawem. Zasada przekonywania sprowadza się do wyjaśnienia osobie, że adresowana do niej decyzja wynika z racjonalnych przesłanek i jest oparta o przepisy obowiązującego prawa, to znaczy, że w istniejącym stanie prawnym i faktycznym wydanie innej decyzji było niemożliwe. Organ odpowiada za naruszenie tej zasady, jeżeli nie podejmie lub bezpodstawnie odstąpi od czynności mających przekonać osobę o zasadności decyzji, np. odstąpi od uzasadnienia decyzji. Zasada ta nakłada na organ obowiązek dołożenia należytej staranności w wyjaśnieniu osobie zasadności podjętego rozstrzygnięcia. Nie wymaga się zaś od niego osiągnięcia rezultatu, to znaczy faktycznego przekonania osoby do prawidłowości podjętej decyzji (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 2 października 2013 r., sygn. akt II SA/Łd 631/13 opubl. *LEX nr 1387627*). Podkreślić należy, iż Wojewoda Warmińsko-Mazurski uzasadnił zaskarżone postanowienie, podając jego podstawę prawną oraz argumenty przemawiające za słusnością podjętego rozstrzygnięcia.

Chybiony – w ocenie *Ministra* – jest także zarzut naruszenia art. 9 *Kpa*, wyrażający zasadę informowania stron. Podkreślić bowiem w tym miejscu należy, iż organ prawidłowo przeprowadził postępowanie zakończone wydaniem *postanowienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* pouczając strony tego postępowania o przysługujących im prawach i możliwości wniesienia zażalenia na samo rozstrzygnięcie. Zaznaczenia wymaga jednak fakt, iż przepis art. 9 *Kpa* nie nakłada na organy administracji obowiązku udzielania porad prawnych, czy też doradztwa. Nie może być również utożsamiany z obowiązkiem zawiadamiania strony o powszechnie obowiązujących, publikowanych aktach prawnych i wynikających z nich obowiązkach czy konsekwencjach niedostosowania się do konkretnych przepisów (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1301/11 opubl. *LEX nr 1291899*). Dodać również należy, iż uznaniowy charakter przepisu nie może prowadzić do wydania rozstrzygnięcia dowolnego, tj. bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie oraz bez odniesienia się do wszystkich

okoliczności w niej występujących i mogących mieć wpływ na jej rozstrzygnięcie (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt II SA/Wa 1210/12, publ. LEX nr 1241554).

Mając na uwadze powyższe, podkreślić należy, iż *postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* było logiczną konsekwencją argumentów powołanych przez *inwestora*, które zostały uznane za słuszne przez organ administracji publicznej. Wobec takiego stanu rzeczy Wojewoda Warmińsko-Mazurski miał obowiązek nadać rygor natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*. Zaznaczyć również należy, że w uzasadnieniu *postanowienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* - wbrew opinii skarżących - organ jasno przedstawił swój tok rozumowania oraz przesłanki, które przesądziły o wydaniu rozstrzygnięcia w takim a nie innym kształcie, pouczając jednocześnie strony o przysługujących im prawach. W związku z tym nie może być mowy o naruszeniu art. 9 *Kpa*.

Minister uznał za bezzasadny również zarzut naruszenia art. 108 *Kpa* poprzez brak precyzyjnego wskazania dóbr, które powinny podlegać ochronie.

Zgodnie bowiem z art. 11c *specustawy drogowej*, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów tej ustawy. Podkreślić należy, iż art. 17 *specustawy drogowej* stanowi *lex specialis* względem art. 108 *Kpa* i zgodnie z zasadą *lex specialis derogat legi generali*, deroguje art. 108 *Kpa*. Co za tym idzie przepis ten nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie bowiem kwestie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, uregulowane są w *specustawie drogowej*.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Na postanowienie, zgodnie z art. 53 § 1 oraz 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia.

Otrzymują:

1. Wojewoda Warmińsko-Mazurski
2. Pan Jarosław Kaczor,
Zastępca Dyrektora Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie,
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
3. Pani Maria Emieljańczyk
4. Pan Marek Emieljańczyk
5. Pan Jan Jabłonowski
6. Pani Ilona Zakrzewska
7. Pani Karina Świątowska
8. Pan Rafał Świątkowski
9. Pani Dorota Świątkowska
10. Pani Danuta Czeczka
11. Pan Franciszek Czeczka
12. Pani Bronisława Załęska
13. Pan Czesław Załęski
14. Pan Leonard Kostka
15. Pani Helena Czerwieniec
16. Pan Zbigniew Czerwieniec
17. Pan Kazimierz Baczewski
18. PIOTREX Sp. z o. o.,
reprezentowana przez Panią Justynę Sokołowicz - Prezesa Zarządu

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II